בתרומות ומעשרות משמן יין ותבואה כתוב "**כל חלב יצהר וכל חלב תירוש ודגן ראשיתם אשר יתנו לה'**", ומכפילות המילה 'חלב' למדו לחלק הרמת תרומות ומעשרות משמן בנפרד ומיין ודגן בנפרד.

במעשר בהמה, בקר וצאן אין מתעשרים מזה על זה אבל כבשים ועזים מתעשרים מזה על זה ששניהם מין צאן.

אביי למד מצמידות המילים 'ודגן ראשיתם' שיש להפריש בנפרד תרומות ומעשרות לכל מין דגן וכן אין להפריש מיין ודגן זה על זה למרות שכתובים ב'חלב' אחד. ובמעשר בהמה צאן ובקר לא מתעשרים מזה על זה שכתוב "**וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר תחת השבט העשירי**" ולמד 'מעשר בקר' בנפרד 'וצאן.. העשירי' בנפרד שצריך מעשר נפרד לכל מין ומין, אבל כבשים ועזים מתעשרים זה על זה משום ששניהם כלולים במילה 'צאן'.

רבא סבר שלא צריך את הלימוד מסמיכות המילים 'ודגן ראשיתם' ולמד בקל וחומר שאם שמן ויין שאינם כלאיים זה בזה צריכים להתעשר בנפרד קל וחומר שיין ודגן או שני מיני דגן צריכים להתעשר כל אחד בפני עצמו שהרי הם כילאים זה בזה, וגם לשיטת ר' יאשיה שאין כלאי הכרם אלא בחיטה שעורה וחרצן יחד עדיין אפשר ללמוד קל וחומר שיין ושמן אינם כלאים אפילו אם מוסיפים להם מין שלישי משא"כ דגן ויין שיש בהם דין כילאים על ידי מין שלישי. שאר מיני ירקות חייבים במעשר מדרבנן ותיקנו חכמים שאין לעשר שני מינים מזה על זה כעין דאורייתא. ובמעשר בהמה למד רבא מכך שלא כתוב 'כל מעשר בהמה' והיינו לומדים בקל וחומר מחדש וישן שאינם כלאיים זה בזה ואינם מתעשרים ביחד קל וחומר שבקר וצאן שהם כלאיים זה בזה שאינם מתעשרים יחד, ופירשה התורה 'בקר וצאן' שצריך להפריש 'מעשר בקר' בנפרד 'וצאן.. העשירי' בנפרד ללמד שדווקא בקר וצאן לא מתעשרים יחד אבל שני מיני צאן מתעשרים יחד.

איכא דאמרי שאמר רבא שלא צריך את הלימוד 'מעשר בקר וצאן.. עשירי' ללמד שבקר וצאן לא מתעשרים יחד משום שהוקש מעשר בהמה למעשר דגן שכתוב 'עשר תעשר' כשם שאין מעשרים ממין על שאינו מינו בדגן כך אין מעשרים ממין על שאינו מינו בבהמה, הגמ' שואלת ששנינו שרבא למד את ההיקש רק לעניין חדש וישן שאינם מתעשרים יחד שכתוב "**עשר תעשר.. שנה שנה**", ומתרצת הגמ' או שחזר בו רבא או שאת ההיקש לגבי מין בשאינו מינו שאינם מתעשרים יחד בבהמה אמר רב פפא.